

Перлите на Испания – Севиля

Севиля – разположена в плодородната долина на плавателната река Гуадалкивир – четвъртата по големина в Испания, а самият град също е 4-ти по големина в Испания. Превратната история на града започва с древния корен на финикийците, които са владели и развили тази част от днешна Испания, както и други андалуски градове, а пък финикийците са наследници на преселили се далеч в древността тракийски племена, според съвременните исторически изследвания. Затова не е чудно колко много общо има между нашите два народа (българския и испанския). Темпераментът е една от характерните черти на андалузците, които обожават фламенкото и борбата с бикове.

Днешна Севиля е белязана от няколко основни периода – римското владичество, когато градът се е казвал **Хиспалис**, мавританския период, когато Севиля е била столица на Омеядския халифат (от 8 до 13 век). На тази ера дължим още използвания от кралското семейство **Алкасар де Севиля**, който е под егидата на ЮНЕСКО, считан за един от най-красивите образци на *архитектурния стил Мудехар*. Други значими паметници от този период е знаковата за града **Торе-дел-Оро** или Златната кула, която е наблюдателница изградена през 13 век като част от отбранителната система на Севиля. Интерес представлява 12-стенната ѝ форма, за която се счита, че е привнесена от Византия.

Павилион Мудехар – сграда от начаото на 20 век, в която се помещава музеят на местните занаяти и носии. Стилът “мудехар” е свързан с мюсюлманите, които през средновековието са останали в Иберия, въпреки Реконкистата (възвръщането на Християнските владетели). В изкуството терминът обозначава архитектурен стил повлиян от ислямското наследство, но изпълняван от християнски занаятчии предимно за меценати християни през Средновековието. Думата “мудехар” в основното си значение значи: “онези, на които им е позволено да останат” и още “под владичество, покорени”.

Най-внушителната сграда на град Севиля е **готическата ѝ катедрала**, която е изградена през 15 век. Тя носи името **Санта Мария де ла Седе** (*Дева Мария покровителка на моретата*). Севилската катедрала е пет-корабна и се смята, че е третата по големина готическа катедрала в света. Интериорът ѝ е богато украсен с позлата и платна на майстори като Гоя, Веласкес и Мурильо. Прекрасният, богато инкрустиран олтар с ретабло (олтарни образи върху дърво), със сцени от живота на Иисус е доживотна работа на един единствен майстор – Пиер Данкарт. Както в интериора, така и в екстериора може да се полюбувате на множеството каменни скулптурни и ажурни ансамбли. Спорно е

дали в гробницата посветена на Христофор Колумб наистина днес се намира неговите тленни останки, но и тя е факт в Севилската катедрала. Периодът на Реконкистата или Кастилското управление е характерен както със славните успехи на мореплаватели като Магелан и Колумб, така и с явления като Инквизицията.

Златният век на Севиля бил 15-ти, когато тя била единственото пристанище, което имало првамоощие да търгува със стоките от Новия свят. Но всяко богатство е временно и скоро съседния крайморски Кадис придобил същите права. Така монополът на Севиля бил разбит. В средата на 17 век почти милионното население на града било наполовина пометено от чумата. Севиля често е наричана Перлата на Испания.

